

Pronomener

Pronomener (stedord) er vigtige småord som fx *han, den, vores, min* osv. De henviser til personer, genstande eller forhold uden at bruge et navn eller en beskrivelse.

Personlige pronomener

- bruges om 1., 2. og 3. person:

Nominativ: *jeg, du, De, han, hun, den, det, vi, I, de, De*

! *Jeg er glad, han er sur.*

Akkusativ: *mig, dig, Dem, ham, hende, den, det, os, jer, dem, Dem*

! *Jeg så ham, men han så ikke mig.*

! *De så Peter og mig og løb deres vej.*

Genitiv: *hans, hendes, dens, dets, vores, jeres, deres, Deres*

! *Det er hans cykel, men vores bil.*

Bemærk

Akkusativ bruges når pronomenet står som styrelse for en præposition, fx *Pakkekalenderen kom altid fra ham, Han sendte et brev til mig* og *Han sendte et brev til mor og mig*.

Possessive pronomener (ejestedord)

De possessive pronomener er *min (mit, mine), din (dit, dine), sin (sit, sine), vor (vort, vore)* (bruges især i faste udtryk, fx *i vore dage*). De fungerer ligesom pronomenernes genitivformer (fx *hans, hendes*), men bøjes ligesom adjektiver i køn og tal efter det substantiv der følger efter:

! *Jeg spiser min is.*

! *Gem noget af dit slik til i morgen.*

! *Han delte ud af sine bolsjer.*

! *Han tog sin bog og satte sig ned på sin plads.*

Bemærk

Sin bruges kun når man henviser til sætningens subjekt. Det er også ret udbredt at bruge *hans* med henvisning til subjektet (grundledet) (han tog *hans* bog), men det regnes normalt for ukorrekt fordi det kan misforstås sådan at det er en andens bog han tog, og ikke sin egen.

Sproghjælp

retskrivning sb., -en, -er, i
sms. retskrivnings-, fx ret-
skrivningssystem.
retslig (el. retlig) adj., -t
retslæge sb.
retslægeråd sb., -et, rets-
lægeråd, bf. pl. -ene.

Dansk Sprognævn

Demonstrative pronomener (påpegende stedord)

Demonstrative pronomener er *denne*, *dette* og *disse*:

- *Jeg tager **dette** her med.*

Også *den*, *det*, *de* er demonstrative pronomener når de står foran et substantiv og har stærkt tryk:

- *Så du **den** bil der?*

Det refleksive pronomen (tilbagevisende stedord)

- *sig* bruges kun når man henviser til sætningens subjekt.

- ! *Han slog **sig** på armen.*

Bemærk

Det possessive *sin*, (*sine*, *sit*) er også refleksivt.

Spørgende (interrogative) pronomener og relativpronomener (henførende stedord)

- bruges i spørgende sætninger og som relativpronomener, fx *hvem*, *hvad*, *hvis*, *hvilken* (*hvilket*, *hvilke*).

- ! ***Hvad** er klokken?*
- ! *Det er alt **hvad** jeg ved.*

Ubestemte pronomener

- er *man*, *en* (*et*), *ingen* (*intet*, *ingen*), *nogen* (*noget*, *nogle*). Som akkusativform for *man* bruges *en* og som genitivform *ens*.

i HVIS DU VIL VIDE MERE

- Hent "Sproghjælp" som app i App Store og på Google Play
- Find links og læs mere på sproget.dk